உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோற்றவன்துடி

உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

வினாவெண்பாமூலம், கொடிக்கவிமூலம்,

உண்மைநெறி விளக்க

மூலமும் உரையும்.

இஃது,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்வான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணாக்கர்

கா சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கன்னிகைப்பேர்

முருகேச முதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாருண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898வரு

திருச்சிற்றம்பலம்.

வினா வெண்பா.

மூலமும் உரையும்.

நீடுமொளியு நிறையிருளுமோரிடத்துக்
கூடலரிது கொடுவினையேன் - பாடிதன்மு
னொன்றவார்சோலை யுயர்மருதச்சம்பந்தா
நின்றவா றெவ்வா றுநீ

இ - ள். நீடுமொளியு நிறையிருளு மோரிடத்துக் கூடல ரிது-விரிந்தபிரகாசமு நிறைந்தவிருளு மோரிடத்திலே கூடமா ட்டாது—கொடுவினையேன்பாடித்தன்முன்-கொடுவினையேன்ப க்கற் றெரிசிப்பதற்கு முன்பு,—வார்சோலையுயர்மருதச் சம்பந்தா வொன்றிநின்றவா றெவ்வாறுநீ-அழகியசோலையுயர்ந்த மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனியே யடியேனிடத்துத்தேவரீர்பொருந்திநி ன்ற தெப்படி - (கருத்து) அந்தகன்கண்ணுக்கு ஆதித்தப்பிரகா சம் வியாத்தமா யிருக்கையிலேயுந் தெரியாதிருந்த தன்மைபோ லென்பதாம். உ-ம். சிவஞானபோதத்தில். "அருக்கனேர்நிற்பி னு மல்லிருளேகாணார்க் கிருட்கண்ணேபாசத்தார்க்கீசன்" கண் டு கொள்க. (நுட்பம்) மலமான்மாவைச் சகசமாய் மறைத்திருக் கையிலே சிவமான்மாவைப்பொருந்தி நின்றதெப்படியென்னும் வினவுக்கு உ-ம் சிவஞானபோதத்தில். "மெஞ்ஞானந்தன்னில் விளையாத சத்தாதல்" என்றபாடத்திலும். சிவதருமோத்தரத்தில் பரமசிவன் பராசத்திபல்லுயிர்க்கும் பயின்றிருக்க,விரவுவதெனி ருளொனிற்கேள் வெய்யவழற் பசுமரத்தின், விரவியதே பசுமர மும் வெந்தலை வெந்துவிழும், பருவமுறக் காணமுறப் பதியு முறப் பழுதறவே, " என்பது கண்டுகொள்க. (க)

இருளிலொளிபுணாயு மெய்துங்கலாதி
மருளினிலையருளு மானுங் - கருவியிவை

நீங்கினிருளா நிறைமருதச்சம்பந்தா
வீங்குனருளா லென்பெற.

இ - ள். இருளிலொளிபுரையும்-ஆணவமேவிட்டகாலத்து ஞானமொழிந்துநிற்கும்,—எய்துங்கலாதிமருளினிலையருளுங்கலாதிகளைப் பொருந்தின விடத்திலுமாணவத்தையேதந்து,—மானுங்கருவி யிவைநீங்கினிருளாம் - என்னுடனே கூடிநின்ற கருவி நீங்கின பொழுது இருளாயிருந்தது, —நிறைமருதச்சம்பந்தா வீங்குனருளாலென்பெற-நிறைந்தமருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே யிவ்விடத்துன்னருளாற்பிரயோசனமென்ன - (க-து.)கேவலசகலத்திலுமல்ல சுத்தத்திற் பிரயோசனமென்பதாம் உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "காட்டிடுங் கரணமொன்றும்" என்றபாடத்திற் கண்டுகொள்க. (௨)

புல்லறிவுநல்லுணர்வ தாகாபொதுஞான
மல்லதிலதுள்ளதெனி லங்கியமாம் - தொல்லையிரு
ஞனமலையாவா முயர்மருதச்சம்பந்தா
ஞானமலை யாவாய்நவில்.

இ - ள். புல்லறிவு நல்லுணர்வ தாகாபொதுஞான மல்லது சிற்றறிவுபேரறிவாகாதுஞானமல்லதுபொதுஞானமூன்றுவிதமாயிருக்கும்,—இலதுள்ள தெனிலங்கியமாம்-முன்பில்லாத சிவஞான மலபரிபாகத்திலே யுண்டாமென்னில் சற்காரியவாதமாகாமலங்கியமாம்,—தொல்லையிருஞன மலையாவாறுயர்மருதச்சம்பந்தா ஞானமலையாவாய் நவில்-பழமையாகவருகிறஆணவமலத்தின்குற்றத்தினாலே மயங்காத முறைமையையுயர்ந்த மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே மலைபோல ஞானத்தையுடையவரேதிருவுளம் பற்றவேணும். (க-வது.) ஆன்மஞானம் சிவஞானமாகாது,தத்துவங்களுடைய சுபாவத்தை இதுபொய்யென் றறிவிக்கிறது சிவஞானம் இப்படியறிகிற வேற்றுமையும் விட்டு வாய்ந்த ஞானமாய்நிற்பது சுத்தம். உ-ம்.சிவப்பிரகாசத்தில் "தத்துவமானவற்றின்றன்மைகள்" என்றபாடத்திலும்,சிவஞானசித்தியில், "சிவன்

சிவனென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்று மென்னிற் சிவனருட் சித்தி வனருளைச் சேருஞ்சித்து. கண்டுகொள்க. (௩)

கனவுகனவென்று காண்பரிதாங்காணில்
நனவிலவைசிறிது நண்ணு - முனைவனரு
டானவற்றிலொன்று தடமருதச்சம்பந்தா
யானவத்தை காணுமாறென்.

இ - ள். கனவுகனவென்று காண்பரிதாம்-கனவிலேநின்றுகனவைத் தரிசிக்கப்படாது,—காணில்நனவிலவை சிறிதுநண்ணு நனவிலே காணும் கண்டதென்னில் நனவிலந்தக்கருவிகளில்லாதபடியினாலே காணவில்லை,—முனைவனருடான வற்றிலொன்று அருளிலே நின்றுகண்டதென்னிலரு ளவத்தைகளிற்பொருந்தாது,—தடமருதச்சம்பந்தா யானவத்தைகாணுமாறென்-தடாகம் பொருந்திய மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியேநானவத்தைகளைத்தரிசிக்கும்படி யெப்படி, (க-து.) சுத்தத்தத்துவங்களைக்கொண்டறியவேணுமென்பாம். உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில் இத்தகைமை யிறையருளா லுயிரறியும்" என்றபாடத்திற்கண்டுகொள்க. (௪)

அறிவறிந்ததெல்லா மசத்தாகுமாயின்
குறியிறந்தநின்னுணர்விற் கூடா - பொறிபுலன்க
டாமாவறியா தடமருதச்சம்பந்தா
யாமாரறிவா ரினி.

இ - ள். அறிவறிந்ததெல்லா மசத்தாகுமாயின்-என்னுடையவறிவினாலே யறியப்பட்டதெல்லா மசத்தாயழிந்து போமேயாயின்,—குறியிறந்த நின்னுணர்விற்கூடா-வாக்குமனத்துக்கெட்டாமல் குறியிறந்து நிற்கிற தேவரீருடைய ஞானத்திலே பொருந்தப்போகிறதே யில்லை,—பொறிபுலன்கடாமாவறியா-பொறிபுலனாகிய தத்துவங்கள் தாமாயறியமாட்டா,—தடமருதச்சம்பந்தா யாமாரறிவாரினி-தடாகம்பொருந்திய மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமா

முனியே யானுனை யறியப்போகிறது தானினி. (க-து.) கண்ணு ணது யிருளோடுகூடி யிருளாயு மொளியோடுகூடி யொளியாயுநி ன்றதுபோலப் பாசத்தோடுகூடிப்பாசமாய்நின்றவான்மா அரு ளோடேகூடிப் பாசநீங்கியருளாய் நிற்குமென்பதாம் உ-ம். சிவ ப்பிரகாசத்தில், "சத்திதுவென்றசத்துத்தானறியாது" என்றபா டத்திற் கண்டுகொள்க. (ரு)

சிற்றறிவுமுற்சிதையிற் சேர்வாரின் றுஞ்சிறிது
மற்றதனினிற்கிலருண் மன்னுவார் - றுற்றமுகின்
மின்கொண்டசோலை வியன்மருதச்சம்பந்தா
வென்கொண்டுகாண்பே னியான்.

இ-ள். சிற்றறிவு முற்சிதையிற்சேர்வாரின்றும்-சிற்றறிவு முன்னேகெடுமாயின் பின்னருளைப் பொருந்தப்போகிற பேரில் லை—சிறிது மற்றதனினிற்கிலருண் மன்னுவாம்-சிற்றறிவுகொஞ் சமாக நின்றாலுமருள்பொருந்தாது—துற்றமுகின்மின்கொண்ட சோலைவியன்மருதச் சம்பந்தாவென்கொண்டு காண்பேனியான் மேகங்கள் நெருங்கிய வாகாயத்தை யளாவியசோலைசூழ்ந்த விய ன்மருதநகர்வாழ்சம்பந்தமாமுனியே என்னத்தைக்கொண்டு கா ண்பேனியான். (க-து.) சிற்றறிவுகெட்டதுமல்ல முன்போலவி ருந்ததுமல்ல பாசபந்தநீங்கித் திருவடியிலேகலந்து கிடக்குமெ ன்பதாம். உ-ம். சிவஞானசித்தியில். "செம்பிரதக் குளிகையி னாற் களிம்பற்றுப்பொன்னாய்" என்றபாடத்திற் கண்டுகொள்க.

உன்னரியநின் னுணர்வ தோங்கியக்காலொண்கருவி
தன்னளவுநண்ணரிது தானுகு - மென்னறிவு
தானறியவாரா தடமருதச்சம்பந்தா
யாமறிவதெவ்வா றினி.

இ-ள். உன்னரியநின்னுணர்வதோங்கியக்கால்-நினைத்தத ற்கரிதாகிய தேவரீரருள் தோன்றினகாலத்து,—ஒண்கருவிதன்

னளவு நண்ணரிதுதானுகும்- அழகுபொருந்திய முப்பத்தாறுத்த துவங்களாற் பொருந்தப்படாது,—என்னறிவுதானறியவாராதுஎ ன்னுடையபசுஞானத்தாலு மறியப்படாது,—தடமருதச்சம்பந்தா யாமறிவதெவ்வாறினி-தாடகம்பொருந்தியமருதநகர்வாழ் சம்பந் தமாமுனியே அடியோங்களறிகிறதெப்படித்தானினி.(க-து.)பசு கரணங்களுஞ் சிவகரணமா யான்மாவு மருளாய்ப்பொருந்தின் றறியுமென்பதாம். உ-ம்.சிவப்பிரகாசத்தில், "மாலயமாமாயை மாயா" என்றபாடத்திற்கண்டுகொள்க. (எ)

அருவேலுருவன் றுருவேலருவன்
றிருவேறுமொன்றிற் கிசையா - வுருவோரிற்
காணிலுயர்கடந்தைச் சம்பந்தாகண்டவுடற்
பூணுமிறைக்கென்னும் புகல்.

இ - ள். அருவேலுருவன் றுருவேலருவன்றிருவேறுமொன் றிற்கிசையா-கத்தா திருமேனியருவமானு லுருவமாகமாட்டாது உருவமானு லருவமாகமாட்டாது அருவு முருவுமொருபொருளு க்கிரண்டுதன்மையிசையாது,—உருவோரிற்காணிலுயர்கடந்தை ச் சம்பந்தா கண்டவுடற் பூணுமிறைக்கென்னும்புகல்-திருமேனி யை விசாரித்துக்காணி லுயர்கடந்தை நகர்வாழ்சம்பந்தமாமுனி யே கொண்ட திருமேனியைப் பூணப்பட்ட கத்தாவுக்குத் திரு மேனியென்னத்திலேயுண்டானது திருவுளம்பற்றவேண்டும்(க-து ஞானத்திலே திருமேனிகொள்ளுவனென்பதாம். உ-ம். சிவஞா னசித்தியில். "மாயைதான் மலத்தைப்பற்றி" என்றபாடத்திற்க ண்டுகொள்க. (அ)

இருமலத்தார்க்கில்லை யுடல்வினையென்செய்யு
மொருமலத்தார்க்காரா யுரைப்பேன் - திரிமலத்தா
ரொன்றாகவுள்ளா ருயர்மருதச்சம்பந்தா
வன்றாகிலாமா றருள்.

இ - ள். இருமலத்தார்க் கில்லை யுடல்வினையென் செய்யும் இரண்டு மலமுடைய பிரளயாகலருக்குமாயையில்லாத படியினாலே உடம்பில்லை வினைபொசிக்கும்படியெப்படி,— ஒருமலர்தார்க்காராயுரைப்பேன்-ஒருமலமுடைய விஞ்ஞானகலருக்குரையாராகச்சொல்லுவோம்,— திரிமலத்தா ரொன்றாகவுள்ளார்-மூன்றுமலமுடைய சகலருக்கல்லோ வொன்றாகவுள்ளது.— உயர்மருதச் சம்பந்தாவன்றாகிலாமாறருள்-உயர்ந்தமருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே யப்படியல்லவாகி லாமாறருள். (க-து.)விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்க்குச்சுத்தமாயையிலேதேகமென்பதாம். உ-ம் சிவஞானசித்தியாரில். "வித்தைகளவித்தையீசர் சதாசிவனென்றிவர்க்கு" என்றபாடத்திற்கண்டுகொள்க. (கூ)

ஒன்றிரண்டாய்நின்றொன்றி லோர்மைபதாமொன்றாக
நின்றிரண்டாமென்னிலுயிர் நோகும் - துன்றிருந்தார்
தாங்கியவாழ்தண்கடந்தைச் சம்பந்தாயானாகி
யோங்கியவா றெவ்வாறுரை.

இ - ள். ஒன்றிரண்டாய் நின்றொன்றி லோர்மையதாம்-ஒருபொருள் விவகாரத்திலே யிரண்டாய் நின்றொன்றாமென்னில் ஒன்று பொருந்தமாட்டாது,—ஒன்றாகநின்றிரண்டாமென்னிலுயிர் நோகும்-இரண்டாய் நின்றொன்றாமென்னிலொன்றிலே யொன்றழிந்துபோம்,— துன்றிருந்தார் தாங்கியவாழ்தண்கடந்தைச் சம்பந்தாயானாகி யோங்கியவா றெவ்வாறுரை-ஞானத்தைப்பொருந்தின பெரியோரால் தாங்கிவாழப்பட்டகுளிர்ந்த கடந்தைநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியேயான் சிவமாகியோங்கினமுறைமையைத் திருவுளம் பற்றவேணும். க-து. ஆணவத்தைப்பொருந்தின வான்மாவைப்போல வென்பதாம். உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "ஒன்றிரண்டாகி யொன்றினொருமையாம்" என்ற பாடத்திற்கண்டுகொள்க. (௰)

காண்பானுங்காட்டுவதுங் காண்பதுவுநீத்துண்மை
காண்பார்கணன்முத்தி காணார்கள் - காண்பானுங்
காட்டுவதுங்காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச்சம்பந்தன்
வாட்டுநெறி வாராதவர்.

இ - ள். காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுவு நீத்துண்மை காண்பார்கள்-காண்கிறவான்மாவுங் காட்டுகிற சிவனுங்காணப்படுகிற பொருளையும்விட்டுண்மையைத் தரிசிப்பார்களென்னில்—நன்முத்திகாணார்கள்-நல்லமுத்தியைக்காணார்கள்—காண்பானுங்காட்டுவதுங் காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன்வாட்டுநெறிவாராதவர்-ஆனால் காணுகிறவனுங் காட்டுகிறவனுங்காணப்படுகிற பொருளுமாகவோ காண்பார்களென்னில்அப்படிக் காணுகிறவர்களுங் குளிர்ச்சிபொருந்தின கடந்தைநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனி வாட்டும்வழி வாராதவர். க-து. ஞாதுருஞான ஞேயமென்கிற சங்கற்பனைகளைவிட்டு ஒன்றாகச் சிவனியல்பினுணருகிற ஞானமே பெறவேணுமென்பதாம். உ-ம். சிவஞானசித்தியில் சன்மார்க்கஞ் சகலகலைபுராணவேதஞ்சாத்திரம்" என்ற பாடத்திற் கண்டுகொள்க. (மக)

ஒன்றினுகர்வதிவ னாணுமுறுதொழிலு
மென்றுமிடையி லிடமில்லை - யொன்றித்
தெரியாவருண்மருதச் சம்பந்தா சேர்ந்து
பிரியாவா றெவ்வாறு பேசு.

இ - ள். சர்வவியாபியாயிருக்கையிலேயுந் தோன்றாத கிருபைபொருந்திய மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே தேவரீர்திருவடியைச் சேர்ந்து பிரியாமற் போகங்களைப் புசிக்குமுறைமைதிவுளம்பற்றவேணும். க-து. அவன்சர்வவியாபியாகையினாலும்இவன் சுதந்தரஹீனனாகையாலும் அவனே போகங்களைப் புசிப்பிக்கிறவ னென்பதாம். உ-ம்திருவருட்பயனில், "அவனையகன்றெ

ங்கின்று மாங்கவனுமெங்கு. மிவனையொழிந் துண்டாதலில்" சி
வஞானபோதத்தில், "ஈண்டிவ்வான்மாக்க ளவனையன்றியமை
ந்தொன்றையும் விஷயியாவாகலானவனுமவற்றதுவிஷயத்தையு
ணருமென்றும். உண்மைநெறிவிளக்கத்தில். "பாதகங்கள் செய்
திடினுங் கொலைகளவுகள்ளு" என்றபாடத்தினுங்கண்டுகொள்க.

அருளாலுணர்வார்க் ககலாதசெம்மைப்
பொருளாகிநிற்கும் பொருந்தித் - தெருளா
வினாவெண்பாவுண்மை வினாவாரே லூமன்
கனாவின்பாலெய்துவிக்குங் காண்.

இ-ள். அருளாலுணர்வார்க் ககலாதசெம்மைப் பொருளாகிநிற்கும்பொருந்தி-ஆசாரிய னநுக்கிரகம்பெற்ற ஞானவான்களுக்கு விட்டுநீங்கி மலைவுவராமல் செம்மைப்பொருளாகவேபொருந்திநிற்கும்,—தெருளாவினாவெண்பா வுண்மை வினாவாரேலூமன்கனாவின்பா லெய்துவிக்குங்காண்-அறியத்தக்கதாக வினாவெண்பாவி னுண்மையை வினாவி யறியாதபேர்ஊமன்கனாவிலேபால்குடித்ததுக் கொக்கும். (க-து.) ஞானமிகுதியுடையோர்க்குச்சத்தியமாகவே தோன்றும். அல்லாதபேர்எத்தனை சாத்திரம்படித்தாலும் வினாவெண்பாப்பாராராயின்ஊமன் கனாவினாலே பால்குடித்ததுபோல் ஒன்றுந்தெரியாதென்பதாம்.

வினாவெண்பா மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இவ்வுரை சகாத்தம் ௧௬௱-க்கு மேற்செல்லாநின்ற பிங்கள ௵ வைகாசி௴ மெய்கண்டசந்ததியில் திருவாவடுதுறைநமச்சிவாயமூர்த்தி மரபில் வேலப்பபண்டாரமநுக்கிரகம்பெற்றநமச்சிவாயத் தம்பிரான் செய்ததெனவறிக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடிக்கவி

மூலமும் உரையும்

ஒளிக்குமிருளுக்கு மொன்றேயிட மொன்றுமேலி
டிலொன், றொளிக்குமெனினு மிருளடராதுள்ளுயிர்க்
குயிராய்த், தெளிக்குமறிவுதிகழ்த் துளதேனுந்திரிமலத்
தே, குளிக்குமுயிரருள் கூடும்படிக்கொடிகட்டினனே.

இ-ள். ஒளிக்குமிருளுக்கு மொன்றேயிடம்-ஆணவத்துக்கு ஞானத்துக்கு மிடமொன்றே—ஒன்று மேலிடிலொன்றொளிக்கும்—ஞானமேலிட்டகாலத் தாணவமொளித்துநிற்கும். ஆணவமேலிட்டகாலத்து ஞானமொளித்துநிற்கும்,—எனினுமிருளடராது ஒன்றுமேலிட்டகாலத்திலே யொன்றொளித்து நின்றாலு ஞானத்தையாணவமலம் பொருந்தாது,—உள்ளுயிர்க்குயிராய்த் தெளிக்கு மறிவுதிகழ்ந்துளதேனுந் திரிமலத்தேகுளிக்கும்-பூர்வவாசனா விசேஷத்தாற் சிவஞானஞ் சற்றுவிளங்குமானாலு மும்மலங்களிலேமூழ்கிக்கிடக்குமல்லாம லதுகொண்டே நீங்கமாட்டாது—உயிரருள்கூடும்படிக்கொடிகட்டினனே-இப்படி மும்மலங்களிலே மூழ்கிக்கிடக்கிறவான்மா வருள்கூடும்படிக்குத் தீக்ஷாக்கிரமத்தினாலே மலங்களைப்போக்கத் துசங்கட்டினேன். (கருத்து.) ஆணவத்துக்கு ஞானத்துக்குமிடமொன்றாயிருக்கத்தனதுகாரணங்கெடாமலிருக்கிற மலத்தைத் தீக்ஷாக்கிரமத்தினாலேபோக்கி மோக்ஷத்தை யடைவிப்போமென்பதாம். (நுட்பம்) ஆணவத்துக்கு ஞானத்துக்கு மிடமொன்றென்பதற்கு. உ-ம். சிவஞானபோதத்தில், மெய்ஞ்ஞானந்தன்னில்''என்றபாடத்தில், தண்கடனீருப்பு

ப்போற்றேனேயுளமுளவாய்த்தான்." எ-து. கண்டுகொள்க. ஒன்றுமேலிட்டகாலத்திலேயொன்றேளித்துநிற்குமென்றதற்கு-உ-ம் சிவப்பிரகாசத்தில். "மாயைமாமாயைமாயா." "என்றவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க. இதல்லாமலாணவமேலிட்டபெத்தகாலத்திலே ஞானமொளித்து நிற்குமென்று முத்திகாலத்திலே சிவம்பிரகாசித்து ஆணவங் கௌரவங் கெட்டொளித்து நிற்குமென்றுங்கூறியதற்கு, உ-ம். போற்றிப்பஃறொடையில். "என்ற னுள்ளமென்று நீங்காதொளித்திருந்துதோன்றுகின்ற, கள்ளமின்று காட்டுங்கழல்போற்றி." சிவஞானபோதத்தில். "நேசத்தர்தன்பானிக்கமுந்திநெய்போற் பாசத்தார்க்கின்றும்பதி" எ-ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க. ஞானத்தை யாணவம்பொருந்ாதென்பதற்கு உ-ம். சிவஞானபோதத்தில்." அந்நியமிலாமையாற் சொன்றுணர்வின்றும்." என்ற பாடத்திற்சூரியனையந்தகாரம்பொருந்தாமனிற்கும். எ-து. கண்டுகொள்க. முன்விட்டகுறையினலே யுயிர்க்குயிராயிருக்கிற ஞானஞ் சற்று விளங்குமானலு மலத்திலேயமுந்திக்கிடக்கு மல்லாமல் நன்றாகச் சத்தியாகாது. இப்படியிருக்கிறவான்மாவருளைக்கூடும்படித் துசங்கட்டினே னென்றதற்கு ஆசாரியர் தீக்ஷாகிரமத்தினலே மலத்தைப்போக்கிஅருளைக்கொடுப்பர். அந்தச்சிவஞான மாசாரியரையல்லாமல்வாராது. உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில்." விரும்பிய மந்திராதிகாரம்." என்றவிருத்தத்திலும். சித்தியாரில்." பலவிதமாசான்பாசமோசனந்தான் பண்ணும்படி" "எ-ம்" "ஆசானருளாலடிசேர்ஞானம்வந்திடுமற்றொன்றாலும் வாராதாகும்." எ-ம். கண்டுகொள்க.

பொருளாம்பொருளேதுபோதேதுகண்ணே
திருளாம்வெளியேதிரவே - தருளாளா
நீபுரவாவையமெலாநீயறியக்கட்டினேன்
கோபுரவாசற்கொடி.

இ-ள். பொருளாம்பொருளேது-பொருளிலேயழியாதபொ ருளேது—போதேது-கிரணமாகியசத்தியேது—கண்ணேது-கண் போலவான்மாவேது-இருளாம்வெளியேதிரவேது-அஞ்ஞானமா கிய சகலகேவலந்தானேது—அருளாளா-அருளையுடையவனே-நீ புரவாவையமெலா நீயறியக்கட்டினேன்-வையமாகிய மல்மாயா திகன்மங்களிலே பொருந்தாமல் ஆன்மாக்களிடமாகப்பொருந்தி யிருக்கிற தேவரீரறியக்கட்டினேன். கோபுரவாசற்கொடி-கோ புரவாசலிலேகொடி.(க-து.) கத்தாவேது, சத்தியேது, ஆன்மா வேது, கேவலசகலமேது இதுசொல்வாருமுளரோவென்றுகொ டிகட்டினேனென்பதாம்(நு-ம்.)அழியாதபொருளேதென்னிலெ ன்றது அகண்டபரிபூரணமா யுயிர்க்குயிராயாகந்தரூப்மா யிருக் கிறது தற்சிவம். அதற்கு. உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில். "பலகலையா கமவேதம் யாவையினும்''என்ற விருத்தத்திற் கண்டுகொள்க கி ரணவொப்பாகிய சத்திதானேதென்னில் சத்தியென்று தனியே யொருமுதலல்ல சூரியனுங்கிரணமும்போல மரமுங்காழ்ப்பும் போலத் தடையற்ற ஞானமா யிருக்கும். உ-ம், சிவப்பிரகாசத் தில். சுத்தமாஞ்சத்திஞானச்சுடராகும்''என்றபாடத்தில் ''இரவி காட்டும் வளரொளிபோன்மகிழ்ந்தே"எ-ம். சித்தியாரில்''சத்தித ன்வடிவேதென்னிற் றடையிலா ஞானமாகும்''எ-ம்''ஒருவனேயி ராவணுதி ' என்றபாடத்தில்''வரும்வடிவெல்லாஞ்சத்தி சத்திதா ன் மரமுங்காழ்ப்பு. மிருமையும்போலமன்னிச்சிவத்திைேடிசை ந்து நிற்கும்'' எ-ம். கண்டுகொள்க. கண்ணொப்பாகிய வான்மாவே தென்னில் அதுவதுவாய் அடுத்ததின்றன்மையாய் வசிப்பைப் பற்றின வியாபகமாய்க்கண்படிகமாகாயம்போலஒப்பையுடைய தாய் அக்கினியைப்போல வொன்றைப்பற்றி நிற்கிறதல்லாமற் றனித்துநிற்கிற முதல்ல்லவாய் அருவமுருவமும் ரூபாரூபமல்ல வாய்ப்பூவிற் கந்தம்போன்றதாயிருக்கிறதான்மா இதற்கு. உ-ம் சிவஞானபோதத்தில். "மாயாதனுவிளக்காய்மற்றுள்ளம்''என்ற பாடத்திலும். சிவப்பிரகாசத்தில்.'' ஓரிடத்திருத்தல்.'' என்றபா

21½

டத்திலும், சித்தியாரில்,"அசித்தருவியாபகம்போல்வியாப்கமரு வமன்ருய், வசித்திடவரும் வியாபியெனும் வழக்குடையனுகி, எ-ம், திருவருட்பயனில்" இருளிருளாகி யெல்லிடத்திலெல்லாம் பொருள்களிலதோபுவி"எ-று, சித்தியாரில்" அங்கியானதுதானு மொன்றை யணைந்துநின்று திகழ்ந்திடும், பங்கியாதுயிர்தானு மிப்படிபற்றியல்லது நின்றிடா" எ-ம்.சிவஞானபோதத்தில்"தோ ன்றல்மலர்மணம்போற்ருெக்கு" எ ம்,வருமேதுக்களைக் கண்டு கொள்க அஞ்ஞானமாகிய கேவலசகலந்தானேதென்னில் அதிற் கேவலமாவது தத்துவங்களோடே பொருந்தாமற் போகத்திற் கொள்கையில்லாதவனுய் அறிவில்லாதவனுய் அந்தகாரத்திலே அலரவிழித்த விழிபோன்றதாய் மலமொன்றுமே யாயதுவாயந் தமலமாய் விட்டுநீங்குமுறைமை யில்லாததாயிருப்பதுகேவலம், இதற்கு. உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில். ஒங்கிவரும்பலவுயிர்கள், "எ ன்றபாடத்திலும், சித்தியாரில், "அறிவிலன் மூர்த்தனித்தனரா காதிகுணங்களோடும், "என்றபாடத்திலும் வருமேதுக்களைக்க ண்டுகொள்க, சகலமாவதேதென்னில் சகலத்துக்கு வெளியென் றுந் தீபமென்றும்பெயர். வெளி தீபமென்றிருக்கிறசகலத்தைய ஞ்ஞானமென்று சொல்லுவானே னென்னில்சகலத்திலே அஞ்ஞா னமாகிய மாயாபோகத்தைப் புசிப்பிக்கு மல்லாமல் ஞானத்தை யுணர்த்தாது, ஞானஞ்சுத்தத்திலே யல்லாமலுண்டாகாது, ஆ கையால் சகலமும்போகத்தைப் புசிப்பிக்கிற நிமித்தமாகக்கேவ லத்துக்கு இது தீபமென்றும், வெளியென்றுஞ்சொன்னதல்லாம ல்இதுவு மஞ்ஞானமே தப்பாது இதற்கு உ-ம்சிவப்பிரகாசத்தில் புகலுமலமொழித்தற்கு. "என்றபாடத்திலும்,இருபாவிருப∴தில் இருள்வெளியாக்கு மருளினையறுத்து, "எ-ம், வருமேதுக்களைக்க ண்டுகொள்க, அருளாளாவென்றது அறிவுடையவனேயென்றது, நீபுரவாவையமெலா நீயறியக்கட்டினேனென்றதேதென்னில் ச ர்வத்திர பரிபூரணனுயிருக்கிறவர் பிரபஞ்சமாகிய மலமாயாதிக ள்மங்களைப்பொருந்தாமல்ான்மாக்களிடமாக விருப்பாரென்று

சொல்லுவானே னென்னில் சிவனே மலமாயாதி கன்மங்கள்பொ ருந்தாது. ஆனல்சர்வவியாபக மெப்படியென்னில், சூரியனுடை யசந்நிதியி லந்தகாரம் பொருந்தாமல் நிற்கிறதுபோல மலமுஞ்சி வன்சந்நிதியிலே நிற்கிறது, அப்படி சிவ னான்மாக்கள்தோறு நி றைந்திருக்கச் சிவனைபொருந்தாமலான்மாக்களை மலம்பொருந்தி னதெப்படியென்னிற் சமுத்திரமும் ஜலமுமுப்பும்போல, இதற் கு உ-ம், நெஞ்சுவிடுதூதில். "படநாகம்பூண்ட பரமன்பசுவினி டமாய் நிறைந்தவிறைவன், "எ-ம்.சித்தியாரில்."அனைத்துஞ்சத் தென்னி லொன்றையறிந்திடா தசத்தாலென்னில்,மூளைத்திடா தசத்துசத்தின் முன்னிருளிரவிமுன்போல், நினைப்பதிங்கசத்தே யென்னிற் சத்தின்முன்னிலாமையானுந், தனைக்கொடொன்று ணர்தலானுந் தானசத்துணராதன்றே. எ-ம். "சுத்தமெய்ஞ்ஞா னமேனிச் சோதிபாலசத்தஞ்ஞான, மொத்துருகுற்றமெல்லாமு ற்றிடுமுயிரின்கண்ணே. சத்துளபோதேவேறுஞ்சதசத்துமசத்து மெல்லாம். வைத்திடுமநாதியாக வாரிநீர்லவணம்போலும்."எ-று வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க. தேவரீரறியக்கோபுரவாசலிலே கொடிகட்டினேனென்பதற்கு அந்தக்கத்தாவேகன்னபரம்பரை யாக அநுக்கிரகம்பண்ணி அறிகிறதல்லாமல் மற்றப்பேராலேஅ றியப்படாதென்பதுகருத்து. (உ)

வாக்காலுமிக்கமனத்தாலுமெக்காலுந்
தாக்காவுணர்வரியதன்மையனை - நோக்கிப்
பிரித்தறிவுதம்மிற்பிரியாமைதானே
குறிக்குமருணல்கக்கொடி.

இ-ள், வாக்காலுமிக்க மனத்தாலுமெக்காலுந் தாக்காவுண ர்வரியதன்மையனை வாக்குமனதுக்களாலு மொருகாலத்தினுந்தா க்காமலறிவதற் கரிதாகிய தன்மையுடையவனை—நோக்கி-விசாரி த்துப்பார்த்து,—பிரித்து-பகுக்குமிடத்து,—அறிவுதம்மிற்பிரியா மைதானே குறிக்குமருணல்கக்கொடி-அறிவுக்கறிவாயிருக்கிறசி

வத்தைப் பிரியாமற் குறித்து மருள்பொருந்தத் தக்கதாகக்கொடி கட்டினேன். (அ-ம்) மனவாக்குக் காயங்களினாலே யொருகாலு ந்தாக்காதவனென்றும். ஆன்மபோதத்தாலறியப்படாதவனென்று ஞ்சொன்னதற்கு. உ-ம்,சித்தியாரில். "மறையினாலயனால்மாலால்ம னத்தினால்வாக்கால்மற்றுங்குறைவிலாவளவினாலுங்கூ-றொணுவா கிநின்ற விறைவனார்" எ-ம்.சிவப்பிரகாசத்தில்."பாசமாஞானத் தாலும் படர்பசுஞானத்தாலு மீசனையறியவொண்ணு" எ-ம்,வரு மேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. விசாரித்துப்பகுக்குமிடத்தி லென் றதுஇப்படி மனவாக்குக்காயங்களுக்கும் ஆன்மபோதத்துக்கு மெட்டாத சிவனை ஆசாரியர் தீக்ஷாக் கிரமங்களினால் மலமாயா திகன்மங்களைப் போக்கிப் பசுகரணங்களைச் சிவகரணமாக்கிமல த்திலே பற்றாகவிருந்த வறிவைத்திருப்பி யருளிலேபற்றாக்கியெ ன்றதற்கு, உ-ம், நெஞ்சுவிடுதூதில்,"பார்த்தவன்பழையவினைப ஞ்சமலக்கொத்தை யெல்லாம், நீத்தான் நினைவுவேறாக்கினான் எ-து, கண்டுகொள்க, அறிவுதம்மிற் பிரியாமைதானேகுறிக்கு மென்றது இப்படி மலங்களைப்போக்கி அறிவை யருளிலேதிருப் பினவாசாரியருடைய வநுக்கிரகத்தினாலேஞாதுருஞான ஞேயங் களாகிய சங்கற்பனை ஞானங்களிலேபோகாமல்தன்னிடத்திலே உயிர்க்குயிரா யநாதியேதோன்றாமற் பொருந்தியிருக்கிற திருவ ருளிலே அறிவுதாரமாக நிறுத்தி யென்றதற்கு, உ-ம். சித்தியாரி ல்,"ஞாதுருஞானஞேயஞ் சங்கற்பனைஞானமாகும் திருஞானமி வையெல்லாங் கடந்த சிவஞானமாதலினாற் சிவன்முத்தர்சிவமே கண்டிருப்பர்,"என்பது கண்டுகொள்க, அருணல்கக்கொடி எ ன்றது இப்படி யாசாரிய ரநுக்கிரகம்பெற்ற அநுட்டானத்தினா லே சிவனான்மாவை வந்து கவளீகரித்துக் கொள்ளுவனென்றும் இந்த முறைமையிலே யல்லாமல் மோக்ஷமடையப்படாதென்று ங்கொடிகட்டினேமென்பது கருத்து அருள்பொருந்துமென்றி ருக்கச் சிவன்கவளீகரிப்பவனென்று சொல்லுவானேனென்னில் அருளென்றுஞ் சிவமென்றும் வேற்றுமையில்லையென்றது, ஆன்

மாவைச்சிவன்கவளீகரித்த தெப்படியென்னில் இரசகுளிகை பொன்னைத் தனக்குள்ளே யடக்கிக்கொண்டது போலவும், தானுக்கினதெப்படியென்னில் அக்கினியிரும்பைத் தானுக்கினது போலவும், சிவனுன்மாவை வகித்துவிடாத தெத்தன்மையென்னில்காந்தமிரும்பைவகித்தால் ஒருகாலும் விடாது அத்தன்மை போலவும், சிவனுன்மாக்கள் மலத்தைப்போக்கித் திருவடியிலே கூட்டினதெப்படியென்னில் அக்கினி காட்டகத்தைக் கெடுத்ததுபோலவும் சூரிய னந்தகாரத்தைப்போக்கினதுபோலவும்மலத்தைப்போக்கி உப்பைவணைந்த வப்பைப்போலவொன்றுபட்டுத்திருவடியிலே கலந்திருப்பது. ஆன்மா சிவனைப்பொருந்திச் சிவனாய் நீங்காம விருக்கிறதெப்படி யென்னில் குளத்திலே கட்டுப்பட்ட தண்ணீரணையை முறித்துக்கொண்டு சமுத்திரத்திலே சேர்ந்தபோ தந்தச் சமுத்திரசலமேயா யந்தச் சமுத்திரத்தைவிட்டு நீங்காத முறைமைபோல ஆன்மா சிவனைப்பொருந்திச் சிவமேயாய்ச் சிவனைவிட்டு நீங்காமற் சிவனுடைய திருவடியிற்கலந்துகிடக்கிறது மிந்த முறைமைத்து. இதற்கு. உ-ம். சித்தியாரில். "இரும்பைக்காந்தம் வலித்தாற்போல்,, என்ற பாடத்திலும். சிவஞானபோதத்தில் "மன்னுமிருளைத்துரந்து.,, என்றபாடத்திலும் "நசித்தொன்றினுள்ளம்,, என்ற பாடத்திலும். "சிறைசெய்யநின்ற,, என்ற பாடத்திலும் வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. (க)

அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்துமாறெழுத்துநாலெழுத்தும், பிஞ்செழுத்துமேலைப் பெருவெழுத்து - நெஞ்சழுத்திப், பேசுமெழுத்துடனே பேசாவெழுத்தினையுங் கூசாமற்காட்டக்கொடி.

இ-ள். அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்துமாறெழுத்து நாலெழுத்தும்-சிவாயநமவென்கிற வைந்தெழுத்தும், ஓம்-ஆம்-அவ்வும்-சிவாயநமவென்கிற வெட்டெழுத்தும் ஓம்நமசிவாய வென்கிற ஆ

றெழுத்தும் ஓம்-சிவாயவென்கிறநாலெழுத்தும்ஆகவிப்படி உச்சரிக்கிற விதிப்படியே யுச்சரித்து, —பிஞ்செழுத்து மேலைப் பெருவெழுத்தும் நெஞ்சழுத்தி - விதிப்படி யுச்சரிக்கிற முறைமையை விட்டுப் பஞ்சாக்ஷரத்தி னுடைய சொரூபத்தை யறிந்து பிஞ்செழுத் தாகிய வகாரமாகிய பராசத்தியையும் மேலைப் பெரு வெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தையுந் தன்னுடைய ஹிரு தயத்திலே வைக்கில், —பேசு மெழுத்துடனே பேசா வெழுத்தினையுங் கூசாமற் காட்டக்கொடி - பேசு மெழுத்தாகிய வகாரமாகிய சத்தி பேசா வெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தை யிரண்டறக் கூசாம லழுத்தி விக்கக் கொடிகட்டினேன். (க-து.) பஞ்சாக்ஷர முதலாகிய மந்திரங்களை யுச்சரித்து அதின் பிறகு அந்த மந்திரத்தினுள் அக்ஷர சொரூபத்தை யறிந்து சத்தி சிவான்மிகமாயிருக்கிற அக்ஷரத்தை ஹிருதயத்திலே வைத்தால் அந்தச் சத்திதானே சிவனை யிரண்டறக் கலப்பிப்பளென்று பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே மோக்ஷத்தை யடையும்படிக்குக் கொடிகட்டினேன் என்பதாம். (ஙு-ம்.) அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்து மாறெழுத்து நாலெழுத்தும் பிஞ்செழுத்துமேலைப் பெருவெழுத்தும் நெஞ்சழுத்தி - பஞ்சாக்ஷர முச்சரிக்கிற முறைமையிலே தூலபஞ்சாக்ஷரம் சூக்குமபஞ்சாக்ஷரம் அதிசூக்கும பஞ்சாக்ஷரமென்று உச்சரிக்கிற முறைமை மூன்றுவிதமுண்டு அந்த முறைமை யுச்சரித்து அந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தினுடைய சுபாவமறிந்து (அதுவேதென்னில் சிகாரஞ் சிவம் வகாரஞ் சத்தி யகாரமான்மா நகாரந் திரோதை மகாரமலம் ஆகவிந்த முறைமையறிந்து) இதில் ஊனநடனமாகிய நகார மகாரத்திலேசென்று ஜநநமரணத்திலே போகாமல் ஞானநடனமாகிய சிகார வகாரத்தைப் பொருந்திச் சிகாரமுதலாக வுச்சரித்து அப்படி யுச்சரிக்கிற முறைமையும் விட்டு வகாரமாகி ஞானந்தானாக நிற்கவேசிகாரமாகிய ஞேயத்திலே யழுத்துவிக்கும். அதுவெப்படியென்னில் சத்தியாகிய வகாரமிடமாகச் சிவமாகிய சிகாரத்

இனிடையிலே அழுந்தவே அத்தன்மை யுண்டாக்கும் அதற்கு. உ-ம். நெஞ்சுவிடுதூதில். "அஞ்செழுத்தை யுச்சரிக்குங்கேண்மை யுணர்த்தி யுணர்த்தியபின் - வைச்சிருக்குமந்த வழியாக்கி., எ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "திருவெழுத் தைந்தில்,, என்றபாடத்திலும். திருவருட்பயனில் "ஊனநடன. மொருபா லொருபாலா; ஞானநடனந்தானடுவேநாடு,, எ-ம். "ஆசினவர்காப்பணடையா தருளினால், வாசியிடை நிற்கைவழக்கு, எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. ஆனால் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்தாற் போதாதோ உச்சரிக்கவு மதின்மேலே சத்திசிவான் மீகமாகிய எழுத்தினிடத்திலே நிற்கவும் அதின்மேலே மோக்ஷ முண்டாமென்ற தேதென்னில் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்ததினாலே அஞ்ஞானநீங்கி ஞானம் பிரகாசிக்கும். அதற்கு. உ-ம். சிவஞானபோதச் சூரணையில். ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்கவென்றது இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்து மஞ்ஞானத்தை வெம்புகின்ற புழுப்போல நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமாதலினது நீக்குதற் கெனக்கொள்க. இந்தப் பஞ்சாக்ஷர உச்சரிப்பிலே விளங்கின ஞானத்தினாலே நகார மகாரந் திரோத மலமென்றும் யகாரம் ஆன்மபோதமென்றும் மூன்றெழுத்து நீங்கி ஞானமேயா யந்த ஞானத்தினாலே சிகார வகாரத்தினிடையிலே நின்றழுந்துகிறதுவே சிறப்பென்றதற்கும். உ-ம். திருவருட்பயனில். "அருளினால் வாசியிடை நிற்கைவழக்கு, எ-து. கண்டுகொள்க. இப்படி ஞானத்திலே யழுந்துகிறேனென்கிறதையும் விடவே சிவன்தானே யிவனை கிரகித்துக்கொண்டு மிவன் செயலெல்லாந் தன்செயலாகவு மிவனுந் தானாகவே நிற்பன். இதற்கு. உ-ம். திருவுந்தியாரில். "நஞ்செய லற்றிந்த நாமற்றபின்னாதன், றன்செயறானே யென்றுந் தீபற, தன்னையே தந்தானென்றுந் தீபற,, இதிலிந்த மூன்றுவகையுங் கண்டுகொள்க. (ச)

கொடிக்கவி மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரதிகள்தோறும்இந்நூலுரையாசிரியர் பெயர் காணப்படவில்லை.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்மைநெறிவிளக்கம்.

மூலமும் உரையும்.

மண்முதற் சிவமதீறாய் வடிவுகாண் பதுவேரூப
மண்முதற் சிவமதீறாய் மலஞ்சட மென்றல்காட்சி
மண்முதற் சிவமதீறாய் வகையதிற் றானிலாது
கண்ணுத லருளால்நீங்கல் சுத்தியாய்க் கருதலாமே.

இ-ள், மண்முதற்சிவமதீறாய் - பிருதிவிமுதல் நாதமீறான முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும்,—வடிவுகாண்பதுவே ரூபம் - தனுவுங் கரணமும் புவனமும் போகமும் செயலும் பிரேரகமுமாய் நின்றபெருவடிவுங் குணமுந் தொழிலுந் தனக்கு வேறாய்க் காண்பதுவே தத்துவரூபமாம்,—மண்முதற் சிவமதீறாய் மலஞ்சட மென்றல்காட்சி - பிருதிவிமுதல் நாதமீறான முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுஞ் சுத்தமாயா அசுத்தமாயா மலத்தினது காரியமென்றுஞ் சடபதார்த்தமென்றுந் தன்னாலே யறியப்பட்டதென்றுந் தன்னறிவிலே விளங்கக் காண்பதுவே தத்துவ தரிசனம் —மண்முதற் சிவமதீறாய் வகையதிற்றானிலாது - பிருதிவிமுதல் நாதமீறான முப்பத்தாறு தத்துவங்களினது விகற்பமாகிய சுட்டறிவுகளிற் றானில்லாமல்,—கண்ணுதலருளால் காண்டல் சுத்தியாய்க் கருதுமன்றே - தத்துவங்கள் தன்னைத்தாக்காமல் கானலைத் தண்ணீரென்று கண்டவன் கானலென்றறிந்த விடத்துத் திரும்ப விரும்பாதது போலவுஞ் சொப்பனத்தில் யானையேறிமாலை சூடக்கண்டவன் விழித்தவிடத் ததுமெய்யாய்க் காணாமல் பொ

ய்யாய்க் கண்டது போல்வுந் தன்னறிவிலே கண்டு நீங்கித் தாண சைவின்றி யந்நியனு யெங்கு நிறைவாய் நித்தியமா யறிவாயுள்ள முறைமையை யறிந்து நிற்பது தத்துவ சுத்தியாமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லும். (க)

பாயிருணீங்கிஞானந் தனைக்காண்டலான்மரூப, நீயு, நின்செயலொன்றின்றி நிற்றலேதரிசனந்தான், போயிவன்றன்மைகெட்டுப் பொருளிற்போயங்குத்தோன்றா தாயிடிலான்மசுத்தி யருணூலின்விதித்தவாறே.

இ-ள். பாயிருணீங்கிஞானந் தனைக்காண்ட லான்மரூபம் தேசிகமூர்த்தத்தினது அநுக்கிரகத்தினலே தன்னையுந் தன்னிடத்திலே பெந்தமாயிருக்கிற தத்துவ விவகாரங்களையு மெவ்விடத்திலுந் தோன்றுமல் சகசமாய் மறைத்துநின்ற வாணவ மலத்தையு நீங்கித் தானறியு முறைமையும் அவனது ஞான மறிவுக்கறிவாய் நின்றுபகரிக்கிற முறைமையுந் தன்னறிவிலே விளங்கக் காண்பதுவே ஆன்மரூபமாம்.—நீயுநின்செய லொன்றின்றிநிற்றலே தரிசனந்தான் - ஆன்மசெய்தி யெவ்விடத்திலுந் தோன்றுமல் தத்துவதாத்திகங்களை யென்னதென்றும் பசுஞானத்தை யானென்றும்நின்ற வசத்திடபோதநீங்கிப் பழைய சிற்றறிவாகிய சுட்டுப்போதங் கழன்றுநிற்பது ஆன்மதரிசனமாம்,—பே யிவன்றன்மைகெட்டு - தனக்கெனச் செய்தியில்லாத வான்மா தனது சுட்டறி வெவ்விடத்திலுந் தோன்றுமற் கெட்டு,—பொருளிற்போய் - தன்னிடத்திலே விளங்கப்பட்ட வநுக்கிரக ஞானத்திலே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித் தனது செய்தியெல்லா மநுக்கிரகத்தினது செய்தியாய்,—அங்குத் தோன்றுதாயிடில் - தன்னை யந்த ஞானமடக்கின முறைமையுந் தானந்த ஞானத்திலேயடங்கின முறைமையு மெவ்விடத்திலுந் தோன்றுமல், பெத்தத்தினலே தேகமேதானுயுந் தானே தேகமாகியு நின்ற முறைமைபோலச் சிவமேதானும் நிற்கவந்ததானல்,—ஆன்மசுத்தியருணூ

வின் விதித்தவாறே - ஆன்ம சுத்தியாமென்று வேதாகமங்களி ன் வழியிலே யடைந்த ஞாதாக்கள் சொல்லு முறைமையாம்.

எவ்வடிவு களுந்தானு யெழிற்பரை வடிவதாகிக்
கவ்வியமலத் தான்மாவைக் கருதியே யொடுக்கியாக்கிப்
பவ்வம்விண் டகலப்பண்ணிப் பாரிப்பானொருவனென்று
செவ்வையே யுயிரிற்காண்டல் சிவரூபமாகுமன்றே.

இ-ள். எவ்வடிவுகளுந்தானாய் - ஜடசித்துக்களாகிய தாபர சங்கமங்களு மெல்லாந் தான்வேறறநின்று,—எழிற்பரைவடிவ தாகி - பெருமைபொருந்தி யிருக்கப்பட்ட காருண்ணியசத்தியே தனக்குத்திருமேனியாகி,—மலத்தான் மாவைக்கருதியே - ஆண வமலஞ் சகசமா யிருக்கப்பட்ட வான்மாக்கள் பாகபேதங்களைத் திருவுள்ளத்தடைத்து,—கவ்வியே - தனதிச்சாஞானக் கிரியையி ன் செய்தியாகிய மாயா தத்துவங்களினால்,—ஆக்கி யொடுக்கி - சிருஷ்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்தும்,—பவ்வம்விண் டகலப்ப ண்ணி - மலபாகவொழிவிலே யிந்தத் தத்துவங்கள் வேறும் படிக் குச் சத்திநிபாதத்தை விளைவித்து,—பாரிப்பானொருவன் - சத் திநிபாதத்தின் வழியிலே புறம்பே கட்புலனுக்குத் தோன்ற மா னிடச் சட்டைசாத்தி யெழுந்தருளிவந்து தான்வேறற நிற்கிறமு றைமையைத் தருகின்றவன் ஆன்மாக்களுக் கெல்லா மறிவுக்க றிவா யிருக்கிற சிவனேயென்று,—செவ்வையே யுயிரிற் காண்ட ல் - பிரதிக்கினை பேதா திட்டாந்தங்களினாலே மயக்க விகற்பம றத் தன்னறிவிலே விளங்கக்கண்டு நிற்பது,—சிவரூப மாகுமன் றே-சிவனது ரூபமாமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லும்.

பரையுயிரில் யானெனதென் றறநின்றதடியாம்
பரப்பிடமெங்குஞ் சிவமாய்த் தோன்றலது முகமாம்,
உரையிறந்த சுகமதுவே முடியாகுமென்றிவ் வுண்மை
யினை மிகத்தெளிந்து பொருள்வேறென்றின்றித், தரை

முதலிற் போகாது நிலையினினில்லாது தற்பரையினின்
றழுந்தா தற்புதமேயாகித், தெரிவரிய பரமாகந்தத்திற்
சேர்தல் சிவனுண்மைத் தரிசனமாய்ச் செப்புநூலே.

இ-ள். பரையுயிரில் யானெனதென் றறநின்ற தடியாம் - ஆன்மாவென்பதெவ்விடத்திலுந் தோன்றுமலென்னதென்றும் யானென்றும் நின்றவசத்திய போதநீங்கத் தேசிகமூர்த்தத்தினநுக்கிரகஞானம் பிரகாசித்துநின்ற வவஸ்தைஞ் சிவனது பாதமாம்,—பார்ப்பிடமெங்குஞ் சிவமாய்த் தோன்றலது முகமாம் - தன்னை யுணர்த்தும் பகுதியாகத் தாக்குவதான விஷய போகங்களை யவனவளதுவாய் நோக்கு மிடமெல்லாமவனநுக்கிரகத்தையே கண்டநுபவிப்ப தவனது திருமுகமாம்,—உரையிறந்த சுகமநுவே முடியாகும் - அந்த வநுக்கிரகத்திலே தற்செயல் தோன்றுமல் பரவசப்படுவதே சிவனது திருமுடியாமென்றறிந்து,—இவ்வுண்மையினை மிகத்தெளிந்து - இந்த வுண்மையைச் சந்தேகவிகற்பமற வுள்ளப்படி விசாரித்தறிந்து,—பொருள் வேறொன்றின்றி - இதுவல்லாமல் சத்தியமாயுள்ள பொருள் வேறேயுமொன்றில்லை யென்று தெளிந்து, —தரைமுதலிற் போகாது-என்னதி யானென்னும் விகற்பமாகிய பிருதிவிமுதல் நாதமீறுகச் சொல்லப்பட்ட சகலாவத்தையிலும் பொருந்தாமல்,—நிலையினினில்லாது - இந்தக்கருவிகள் நீங்கினுற் றனக்குள்ள சகச நிலையாகிய கேவலாவத்தையிலும் பொருந்தாமல்,—தற்பரையினின் றழுந்தாது - இந்தக் கேவல்சகலமிரண்டு நீங்கின விடத்து விளங்குவதான போதபூரணமாகிய அகம்பிரம ஞானத்திலும் பொருந்தாமல்,—அற்புதமேயாகி - தேசிகமூர்த்தத்தினநுக்கிரக ஞானத்திலே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித் தனது செய்தியெல்லா மவனதநுக்கிரக ஞானசத்தியினது செய்தியாய்,—தெரிவரிய பரமாகந்தத்திற் சேர்தல் - அரிதற்கரிதாகிய மேலான பூரணவின்பந்தோன்றும லேகதேச வியாபாரமாகிய தனுகரணாதி யின்பமே தோ

ன்ற அந்த வின்பங்களேயே மெய்யென் றநுபவித்து நின்றமு றைமைபோலத் தனுகரணாதி யின்ப மெவ்விடத்திலுந் தோன் றாமல் பூரணவின்பத் தொடர்ச்சியாகிய தேசிகமூர்த்தத்தி னநுக்கிரக ஞானத்தை யெவ்விடத்திலுங் கண்டநுப்விப்பது,—சிவனுண்மைத் தரிசனமாய்ச் செப்புநூலே - சிவனையுள்ளபடி சத்தியமாகப் பெற்ற தரிசனமென்று சொல்லுஞ் சிவாகமங்கள். (௪)

இனி யான்மசுத்தியாகிய போதவொழிவும் அருள் கழற்றியும் வருமாறு.

எப்பொருள் வந்துற்றிடினு மப்பொருளைப் பார்த்தங்கெய்து முயிர்தனைக் கண்டிங் கவ்வுயிர்க்கு மேலா,மொப்பிலருள் கண்டுசிவத் துண்மைகண்டிங் குற்றதெல்லா மதனாலே பற்றிநோக்கித், தப்பினைசெய்வது மதுவே நினைப்புமதுதானே தாநுமுணர்வு புசிப்புமதுதானேயாகு.மெய்ப்பொருளுமசைவில்லை யெனவந்தபொருளோடிசைவதுவேசிவபோக மெனுமிறைவன்மொழியே.

இ-ள், எப்பொருள்வந் துற்றிடினும் - ஜடசித்துக்க ளிரண்டினு நின்று விளங்குவதாகிய ஹிதா இதங்களுக் கேற்ற சத்தாதி விஷயங்களிலே யெந்த விஷயங்கள்வந்து தாக்கினலும்,— அப்பொருளைப் பார்த்து - அந்த விஷயங்களை யெதிரிட்டுப் பார்த்து இது மாயாகாரியமான தனுகரண புவனபோகங்களினது விகற்பமென்று மிந்த விஷயங்களி னின்றும் விளங்குவதாகிய இதா இதங்கள் கன்மத்தினது விகற்பமென்றுங் கண்டு தனக்கெனச் சற்றுஞ் செய்தியில்லாத ஜடரூபமாகையினலே தானய்ச்செயற்படவறியாது.—அங்கெய்து முயிர்தனைக்கண்டு - அந்த விஷயங்களை யதுவதுவாகப் புசிக்கு மான்மாவை நித்தியனய்ப் பூரணனு யறிவாயிருந்தாலும் தானக வொன்றையு மறிதற் கறிவில்லையென்னு முறைமையை யுள்ளபடி தரிசித்து.—அவ்வுயிர்க்கு மேலா மொப்பிலருள் கண்டு - அந்த ஆன்மாவினது அறிவுக்கறிவாய்நின்று இந்த விஷயபோகங்களை யிடைவிடாமற் பாகமறி

ந்துணர்த்தி நிற்கிற திருவருளையு முள்ளபடி தரிசித்து,—சிவனு ண்மை கண்டு - அந்த வருளினது நிறைவெல்லாந் தனது வடி வாகவுடைய பூரணவின்பமெனக் கண்டித்துக் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி மானிடச்சட்டை தரித்துவந் துபதேசித்த வநுக்கி ரகத்தை யுள்ளபடி தரிசித்து,—இங்குற்றதெல்லா மதனாலேபற் றிநோக்கி - இவ்விடத்திலே வந்து பொருந்தப்பட்ட சத்தாதிவி ஷயங்களையெல்லா மந்த வநுக்கிரகத்தினாலே பொருந்திப் பார் த்து,—தப்பினைசெய்வது மதுவே நினைப்பு மதுதானே - இந்தவி ஷய போகங்களின் வழித்தாய்த் தீவினையைச் செய்விக்கிறதும நுக்கிரகமாகிய திருவருள்தானே நல்வினையைச் செய்விக்கிறதும ந்தத் திருவருள்தானே,— தருமுணர்வு புசிப்புமதுதானேயாகி - இந்த நன்மைதீமைகளை யறியும்படிக்குப் புசிப்பாகிவந்த விஷய பேதங்களு மவ்வநுக்கிரகமாகிய வருள்தானேயென் றுள்ளபடித ரிசித்து,—எப்பொருளு மசைவில்லையென - இந்த முறைமைய ன்றியிலே சித்தாகிய வான்மவர்க்கத்துக்கும் ஜடமாகிய பாசஜா லங்களுக்கு மொன்றையொன் றறியவு மொன்றையொன்று பொ ருந்தவு மொருசற்றுஞ் செயலில்லையென்று முறைமையை யுள்ள படி தரிசித்து அந்தப் பொருளோ டிசைவதுவே, —சிவபோக மெனு மிறைவன் மொழியே - அவனநுக்கிரக பூரணமெல்லாந் தற்பூரணமாகவு மிப்படி யிரண்டற நிற்கிறதே சிவனுடனே யிர ண்டறக் கூடின முறைமை யென்றுஞ் சிவாகமங்கள் சொல் லும். (௫)

பாதகங்கள் செய்திடினுங் கொலைகளவு கள்ளுப் பயின்றிடினு நெறியல்லா நெறிபயிற்றி வரினுஞ், சாதி நெறிதப்பிடினுந் தவறுகள்வந்திடினுந் தனக்கெனவோ ர்செயலற்றுத் தானதுவாய்நிற்கி, னாதனவ னுடலுயிரா யுண்டுறங்கிநடந்து நானுபோகங்களையுந் தானாகச் செய் து,பேதமற நின்றிவனைத் தானாக்கிவிடுவன் பெருகுசிவ போகமெனப் பேசுநெறி யிதுவே.

இ-ள். பாதகங்கள் செய்திடினுங் கொலைகளவு கள்ளுப்பி யின்றிடினு நெறியல்லா நெறிபயிற்றிவரினுஞ் சாதிநெறி தப்பி டினுந் தவறுகள் வந்திடினும் - இப்படிப்பட்ட செய்தியல்லாத் தொழில்களைச் செய்தாலும்,—தனக்கென வோர்செயலற்றுத் தா னதுவாய்நிற்கில் - தற்செய லெவ்விடத்திலுந் தோன்றுமலறுக் கிரகமாகிய வருணிறைவிலே வேறற நிற்கில்,—நாதனவ னுடலு யிராய் - அந்த வருளுக்கு முதன்மையாகிய நேயமவனதறிவுபூர ணமெல்லாந் தனது வடிவாகக்கொண்டு தானந்தவறிவு பூரண த்துக்கெல்லா முயிராய்—உண்டுறங்கி நடந்து-இவனதறிவுதொ ழிலாகிய விந்திரிய போகங்களாய் வரும்புசிப்புந் தொழிலுந்தன து புசிப்புந் தொழிலுமாகவே புசித்துத் தொழிற்படும்; —நானு போகங்களையுந் தானுகச்செய்து - நானுவிதமாகிய போகங்களை யெல்லா மிவனுக்குத் தனது பூரணவின்பமாகிய நேயவடிவாக வே காட்டி,—பேதமறநின்றிவனைத் தானுக்கிவிடுவன் - இவன தறிவு பூரணமெல்லாந் தனதின்பப் பூரணமாகவும் தனதின்பப் பூரணமெல்லா மிவனதறிவு பூரணமாகவும் வேறறத் தோன்றிநி ன்று தனதின்ப நிறைவெல்லா மிவனதநுபோக பூரணத்தையமி ழ்த்தி நிற்பது.—பெருகுசிவ போகமெனப் பேசுநெறி யிதுவே ஜடசித்துருவ மாகிய பிரபஞ்ச மெவ்விடத்திலுந் தோன்றுமல் பெருகப்பட்ட சிவாநந்த மேலீடாகிய சிவபோகத்தினது முறை மை யித்தன்மைத் தென்று சொல்லும் வேதாகமங்கள்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்-மூலமும்-உரையும்,

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்நூலுரையாசிரியர்பெயர் காணப்படவில்லை.